
DAVID
Van herdersjongen tot koning –
een leven met God
Hans Vermeulen


Inhoud
11 hoofdstukken over het leven van David


1
David de herdersjongen
1 Samuël 16:1-13


2
David speelt voor Saul
1 Samuël 16:14-23


3
David en Goliath
1 Samuël 17


4
David en Jonathan
1 Samuël 18–20


5
Saul achtervolgt David
1 Samuël 21–24


6
David wordt koning
2 Samuël 5


7
David en Batseba
2 Samuël 11–12


8
Absalom en
het verdriet van David
2 Samuël 15–18

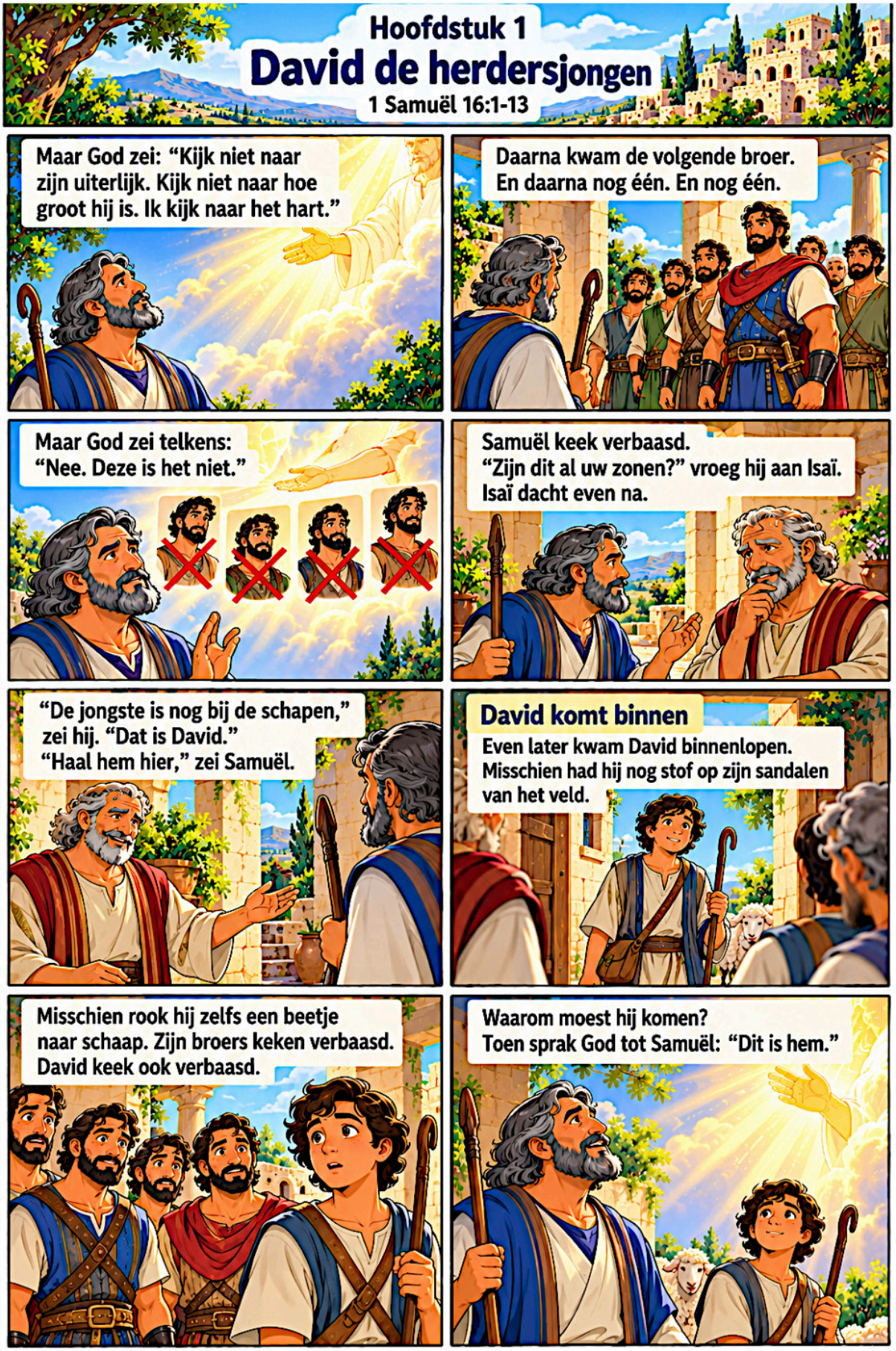

9
David prijst God
Psalmen


10
Een leven dicht bij God
Psalm 23 en andere psalmen


11
Jezus
Een grotere Koning


Hoofdstuk 1
David de herdersjongen
1 Samuël 16:1-13
Lang geleden leefde in het stadje Bethlehem een jonge man: David.
Hij leefde met zijn vader Isaï en zijn oudere broers. David was de jongste.
Zijn broers zagen er uit als echte soldaten.
David werkte als herder. Elke dag zorgde hij voor de schapen van zijn vader. Dat was belangrijk werk.
De schapen moesten eten krijgen. Ze moesten drinken hebben.
En ze moesten beschermd worden tegen wilde dieren.
David ging vaak vroeg in de morgen op pad. Dan liep hij met de schapen over de heuvels.
De zon kwam langzaam op. De lucht kleurde oranje en goud. De schapen liepen rustig achter hem aan.


David hield van de natuur.
Hij keek naar de sterren
in de nacht.
Hij luisterde naar de wind
en soms speelde hij op zijn harp.
Dan klonk er muziek over
de heuvels van Bethlehem.
David hield van God.
Een bijzondere opdracht
Op een dag kreeg de profeet Samuël
een opdracht van God. “Samuël,” zei God,
“ga naar Bethlehem.
Daar heb Ik een nieuwe koning
uitgekozen.” Samuël luisterde
naar God.
Hij reisde naar Bethlehem.
Daar ontmoette hij Isaï en zijn zonen.
Isaï liet zijn oudste zoon
naar voren komen.
Hij was groot en sterk.
Samuël keek naar hem en dacht:
“Dit zal vast de nieuwe koning zijn.”


Hoofdstuk 1
David de herdersjongen
1 Samuël 16:1-13
Maar God zei: “Kijk niet naar zijn uiterlijk. Kijk niet naar hoe groot hij is. Ik kijk naar het hart.”
Daarna kwam de volgende broer. En daarna nog één. En nog één.
Maar God zei telkens: “Nee. Deze is het niet.”
Samuël keek verbaasd. “Zijn dit al uw zonen?” vroeg hij aan Isaï. Isaï dacht even na.
“De jongste is nog bij de schapen,” zei hij. “Dat is David.” “Haal hem hier,” zei Samuël.
David komt binnen
Even later kwam David binnenlopen. Misschien had hij nog stof op zijn sandalen van het veld.
Misschien rook hij zelfs een beetje naar schaap. Zijn broers keken verbaasd. David keek ook verbaasd.
Waarom moest hij komen? Toen sprak God tot Samuël: “Dit is hem.”
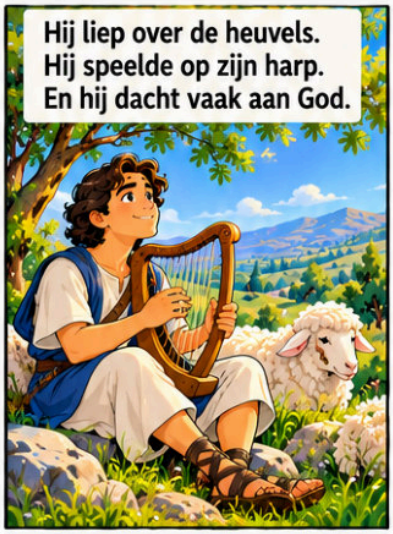

Hoofdstuk 1
David de herdersjongen
1 Samuël 16:1-13
Samuël pakte een hoorn met olie.
Hij goot de olie over het hoofd
van David.
Dat was bijzonder.
Daarmee liet God zien dat
David later koning zou worden.
David was nog maar een jongen.
Hij was geen soldaat. Geen rijke man.
Geen beroemde leider.
Maar God had hem uitgekozen.
Niet omdat David perfect was.
Niet omdat hij de sterkste was.
God keek naar zijn hart.
Wat leren we?
Mensen kijken vaak naar de buitenkant.
Naar hoe iemand eruitziet. Naar wie sterk,
slim of populair is.
Maar God kijkt anders.
God kijkt naar het hart.
God ziet: wie we echt zijn;
waar we van houden;
waar we bang voor zijn
en hoe we proberen Hem te volgen.
Dat is bijzonder.
Je hoef niet de grootste
of de beste te zijn om door
God gebruikt te worden.

Hoofdstuk 2

David speelt voor Saul

1 Samuël 16:14-23







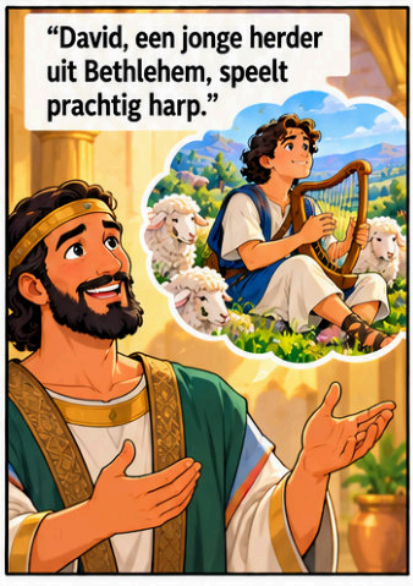













Hoofdstuk 2
David speelt voor Saul
1 Samuël 16:14-23


Saul liet David halen.
David keek wel
verbaasd om zich heen.


Een herdersjongen...
op weg naar een paleis.


Toen David aankwam, keek hij
verwonderd naar alles
wat hij zag.


Grote muren. Mooie lampen.
Soldaten met speren. Dienaren
die heen en weer liepen.


Maar Saul zag er niet blij uit.
De koning keek moe.
Verdrietig. Onrustig.


David pakte zijn harp.
Hij begon zacht te spelen.
Rustige tonen vulden
het paleis.


De muziek klonk door
de grote zaal.
Langzaam werd het stiller.

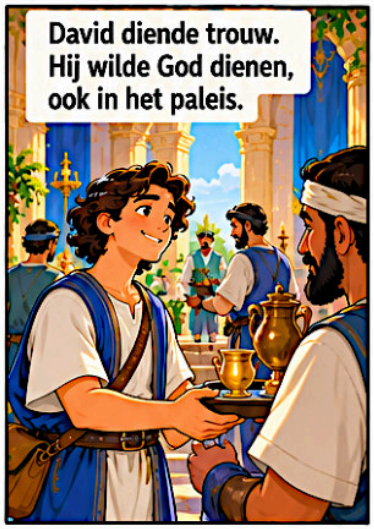

Saul luisterde.
Zijn gezicht veranderde
langzaam. Hij werd rustiger.


De onrust zakte weg.
De muziek van David
bracht vrede.


Hoofdstuk 2
David speelt voor Saul
1 Samuël 16:14-23


Saul was blij met David. Hij zei: “Laat David bij mij blijven.” David werd één van de helpers van de koning.

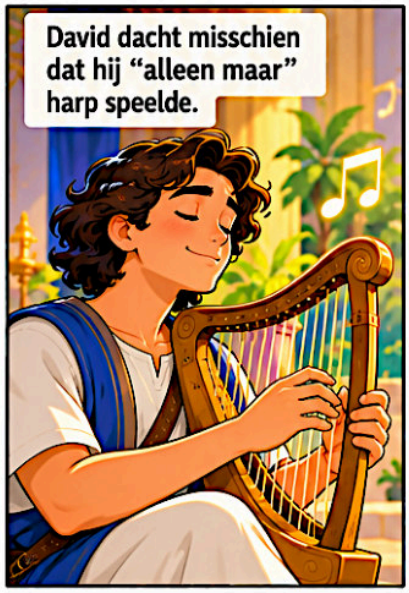

Wanneer Saul onrustig werd, speelde David op zijn harp. Dan kwam er weer rust.

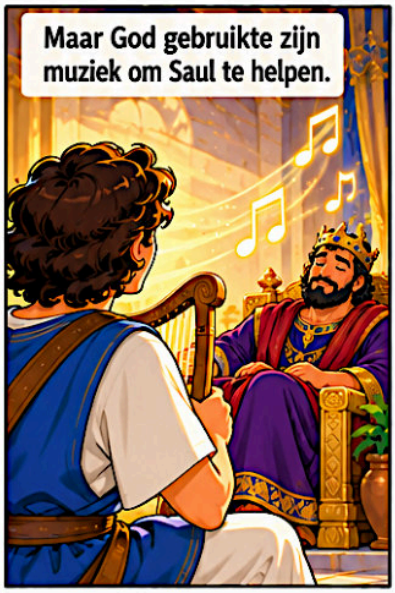

David diende trouw. Hij wilde God dienen, ook in het paleis.


Overal liepen mensen rond. Er werd gekookt. Gebakken. Geroepen.


En misschien dacht David wel: “Bij de schapen was het eigenlijk een stuk rustiger.”


Wat leren we?
God kan kleine dingen gebruiken om mensen te helpen. Een lied. Een vriendelijk woord. Een moment van rust.


David dacht misschien dat hij “alleen maar” harp speelde.


Maar God gebruikte zijn muziek om Saul te helpen.


God kan ook ons gebruiken. Gewoon met de dingen die we kunnen.


Hoofdstuk 3
David en Goliath
1 Samuël 17


Er was oorlog in het land.
De Filistijnen waren gekomen
om tegen Israël te vechten.


Twee legers stonden tegenover elkaar.
Het leger van Israël op één heuvel.
Het leger van de Filistijnen op een andere heuvel.


Daartussen lag een groot dal.
De soldaten waren gespannen.
Iedereen wachtte.
En toen gebeurde er iets bijzonders.


Uit het leger van de Filistijnen kwam
een enorme man naar voren.
Hij heette Goliath.


Goliath was een reus.
Hij was groot. Heel groot.
Hij droeg een zwaar harnas van brons.
Hij had een grote speer.


Zijn stem klonk hard over het dal.
“Wie durf tegen mij te vechten?”
riep Goliath.


“Als ik win, worden jullie onze dienaren!”
“Maar als jullie winnen, worden wij
jullie dienaren!”


Iedereen werd bang.
De soldaten van Israël keken naar de grond.
Niemand durfde te gaan.


Hoofdstuk 3
David en Goliath
1 Samuël 17
Zelfs koning Saul was bang.
Elke dag kwam Goliath terug.
Elke dag schreeuwde hij.
En elke dag werd het leger
van Israël banger.
David komt naar het leger
Ondertussen was David thuis in Bethlehem.
Op een dag zei zijn vader Isaï:
“David, breng eten naar je broers.”
“Zij zijn bij het leger.”
David pakte brood en graan.
Hij reisde naar het legerkamp.
Toen hij aankwam, hoorde hij ineens
een harde stem. Het was Goliath.
David keek verbaasd.
“Waarom laat niemand
hem stoppen?” vroeg David.
De soldaten schudden hun hoofd.
“Die reus is veel te sterk,”
zeiden ze.
Maar David zei: “God zal helpen.”
Al snel hoorde koning Saul
over David. Saul liet hem komen.


Hoofdstuk 3
David en Goliath
1 Samuël 17


David zei:
“Ik wil tegen Goliath vechten.”


Saul keek verbaasd.
“Maar jij bent nog jong,” zei Saul.
“En Goliath is een ervaren soldaat.”


Maar David antwoordde:
“Ik zorg voor de schapen van mijn vader.”


Soms kwam er een leeuw.


Of een beer.
Dan hielp God mij.


God zal mij nu ook helpen.


Saul keek naar David.
Toen knikte hij langzaam.
“Ga dan,” zei Saul.
“En moge God met je zijn.”


Saul gaf David zijn eigen harnas.
Maar het was veel te groot.


Hoofdstuk 3
David en Goliath
1 Samuël 17
David probeerde te lopen. Dat ging niet goed. David zette moeizaam een paar stappen. Klonk... Klonk...
David schudde lachend zijn hoofd. "Hier kan ik niet mee vechten," zei hij. Hij deed het harnas weer uit.
David pakte zijn herdersstok. Zijn slinger. En vijf gladde stenen uit de beek. Meer niet.
Toen liep David het dal in. Goliath keek naar beneden. Hij begon te lachen.
"Ben ik soms een hond?" riep hij. "Dat jij met een stok naar mij toe komt?"
Maar David bleef rustig. "Jij komt met een zwaard en een speer," zei David.
"Maar ik kom in de naam van de Heer."
Het werd stil.


Hoofdstuk 3
David en Goliath
1 Samuël 17
David pakte een steen.
Hij deed hem in zijn slinger.
Hij begon te slingeren.
Sneller. En sneller.
Toen liet hij los.
De steen vloog met flinke kracht
en snelheid door de lucht.
Raak!
De steen trof Goliath precies
op zijn voorhoofd.
De grote reus viel neer.
op de grond.
Het leger van de Filistijnen schrok.
Ze begonnen weg te rennen.
De Israëlieten juichten.
Wat leren we?
God doet soms grote dingen
met kleine middelen.
David was niet de grootste
of de sterkste. Maar David
vertrouwde op God.
Soms zijn er ook in ons leven
“reuzen”. Dingen die ons bang maken.
Zorgen. Verdriet. Moeilijke situaties.
REKENINGEN
Dan mogen wij weten: God is groter
dan onze angst. Dat betekent niet dat
alles makkeiljk wordt. Maar wel dat
God bij ons is.


Hoofdstuk 4
David en Jonathan
1 Samuël 18–20
Na de overwinning op Goliath kende iedereen David. De mensen zongen over hem.
Soldaten bewonderden hem. En koning Saul hield David dicht bij zich in het paleis.
Maar er was nog iemand die David heel bijzonder vond. Dat was Jonathan.
Jonathan was de zoon van koning Saul. Hij was dapper. Sterk. En vriendelijk.
Toen Jonathan David ontmoette, gebeurde er iets moois. Ze werden echte vrienden. Een bijzondere vriendschap.
Jonathan luisterde naar David. Hij hoorde hoe David over God sprak.
Hij zag hoe David vertrouwde op God. Jonathan hield van David als van een broer.
Op een dag deed Jonathan iets bijzonders. Hij gaf zijn mantel aan David. Ook zijn boog. Zijn zwaard. En zijn gordel.


Hoofdstuk 4
David en Jonathan
1 Samuël 18–20
Dat was niet zomaar een cadeau.
Jonathan liet daarmee zien:
“Ik vertrouw jou.”
“Ik ben je vriend.”
David was dankbaar.
Samen praatten ze vaak.
Samen liepen ze door het paleis.
Samen vertrouwden ze op God.
Saul wordt jaloers
Maar koning Saul veranderde langzaam.
Hij hoorde hoe mensen zongen
over David:
“Saul versloeg er duizend,
maar David tienduizenden.”
Saul werd boos.
Heel boos.
Hij dacht:
“Straks willen de mensen
David als koning.”
Vanaf dat moment keek Saul
anders naar David.
Niet meer vriendelijk.
Maar jaloers.
Jonathan helpt David
Jonathan merkte dat er gevaar dreigde.
Saul wilde David kwaad doen.
Dat maakte Jonathan verdrietig.
Hij hield van zijn vader.
Maar hij hield ook van David.


Hoofdstuk 4
David en Jonathan
1 Samuël 18–20


Jonathan wilde vrede.
Hij praatte met Saul.
“David heeft u toch geholpen?”
zei Jonathan.


“Hij heeft tegen Goliath gevochten.”
“Hij heeft Israël geholpen.”


Even luisterde Saul.
Even leek alles beter te gaan.
Maar later werd Saul opnieuw boos.
David moest zelfs vluchten.


Het geheime plan
Jonathan wilde ontdekken of Saul
David echt wilde doden. Daarom maakten
David en Jonathan een plan.


David bleef verborgen in het veld.
Jonathan zou met zijn vader praten.
Daarna zou Jonathan een teken geven
met pijlen.


Als het veilig was, mocht David
terugkomen.
Als het gevaarlijk was, moest
David vluchten.


Het verdrietige afscheid
Jonathan ontdekte dat Saul echt kwaad
wilde doen. Nu wist hij het zeker:
David moest weg.


Jonathan ging naar het veld.
Hij schoot pijlen weg.
Dat was het afgesproken teken.


Hoofdstuk 4
David en Jonathan
1 Samuël 18–20


David kwam voorzichtig tevoorschijn.
De twee vrienden keken elkaar aan.
Ze werden verdrietig.


Jonathan zei: “God zal bij je zijn.”
David huilde. Jonathan huilde ook.
Toen namen ze afscheid.


David moest vluchten.
Maar hun vriendschap
bleef bestaan.
Het is toch bijzonder...


Een prins die bevriend is
met een herder.”
Maar God kijkt anders
dan mensen.
God bracht deze
twee vrienden samen.


Wat leren we?
Echte vriendschap is bijzonder.
Jonathan was niet jaloers
op David.


Jonathan zou als zoon van Saul
later koning kunnen worden.
Maar Jonathan koos ervoor
om trouw te zijn.


Dat was niet makkelijk.
Een echte vriend helpt.
Beschermt. En blijf trouw,
ook in moeilijke tijden.


God wil ook dat wij
zulke vrienden zijn.


5. Saul achtervolgt David
1 Samuël 21–24
David moest vluchten.
Koning Saul was jaloers geworden.
Steeds vaker werd Saul boos.
Steeds vaker wilde hij David kwaad doen.
Daarom kon David niet langer
veilig in het paleis blijven.
David trok van plaats naar plaats.
Soms sliep hij buiten.
Soms verstopte hij zich.
Soms wist hij niet waar hij veilig kon zijn.
Een groep mannen sloot zich bij hem aan.
Mannen die ook verdriet hadden.
Of problemen.
Of nergens meer terecht konden.
Samen trokken ze door de bergen
en woestijn. Maar Saul bleef zoeken.
Met soldaten trok hij door het land.
Hij wilde David gevangen nemen.
In die moeilijke tijd bad David veel tot God.
Soms was hij bang.
Soms verdrietig.
Soms voelde hij zich alleen.


5. Saul achtervolgt David
1 Samuël 21–24


Maar David bleef op God vertrouwen.
Hij schreef liederen voor God.
Psalmen.


Misschien keek David 's nachts wel omhoog naar de sterren.
En misschien bad hij:
"God, wilt U mij helpen?"


David wist: God zag hem.
Ook in de woestijn.


In de grot
Op een dag verstopte David zich met zijn mannen in een grote grot.


Het was donker en stil.
Plotseling hoorden ze voetstappen.
Iemand kwam de grot binnen.


De mannen van David keken gespannen. Toen zagen ze wie het was.
Het was Saul.


Saul wist niet dat David daar zat.
De mannen fluisterden:
"Dit is je kans!"


"Nu kun je Saul doden!"
Maar David bleef stil.


5. Saul achtervolgt David
1 Samuël 21–24
Langzaam liep hij dichterbij.
Heel voorzichtig sneed hij een klein stukje van Sauls mantel af.
Meer niet.
Daarna trok David zich terug.
Maar ineens voelde David zich verdrietig. Zelfs dit kleine stukje van Sauls mantel vond hij al niet goed.
David wilde Saul geen kwaad doen.
Toen Saul weer buiten was, liep David naar de ingang van de grot.
“Mijn heer de koning!” riep hij.
Saul draaide zich om.
David boog diep.
“Waarom luistert u naar mensen die zeggen dat ik u kwaad wil doen?” vroeg David.
Toen liet David het stukje mantel zien.
“Kijk,” zei David.
“Ik had u kunnen doden.”
“Maar ik heb het niet gedaan.”


5. Saul achtervolgt David
1 Samuël 21–24
Saul keek verbaasd.
Hij werd stil.
Toen zei Saul:
“Jij bent beter dan ik.”
Saul begon zelfs te huilen.
Even leek er vrede te komen.
Misschien zaten de mannen van David
in de grot vol spanning te wachten.
“Nu gaat het gebeuren ...”
Maar David deed iets heel anders
dan zij verwachtten.
Wat leren we?
David had de kans om wraak te nemen.
Maar hij deed het niet.
Soms is de moeilijkste overwinning:
niet terugvechten.
Dat was moeilijk.
Heel moeilijk.
Toch koos David ervoor
om God te vertrouwen.
Soms doen mensen ons pijn.
Soms behandelen mensen ons oneerlijk.
Dan willen we misschien
boos worden.
Of terugpakken.
Maar God wil ons leren
om anders te reageren.
Met geduld.
Met vertrouwen.
En met genade.

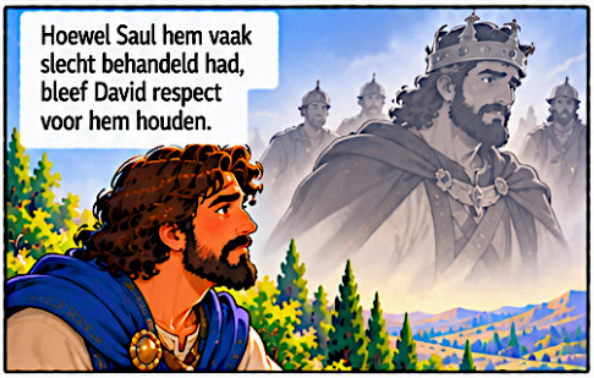

Hoofdstuk 6
David wordt koning
2 Samuël 5


Er waren veel jaren voorbijgegaan. David had moeilijke dingen meegemaakt. Hij had moeten vluchten.


Hij had zich verborgen in groten. Hij had verdriet gekend. En hij had vaak moeten wachten. Maar God was hem nooit vergeten.


Saul sterft
Op een dag kwam er verdrietig nieuws. Koning Saul was gestoven. Ook Jonathan, de beste vriend van David, was gestorven.

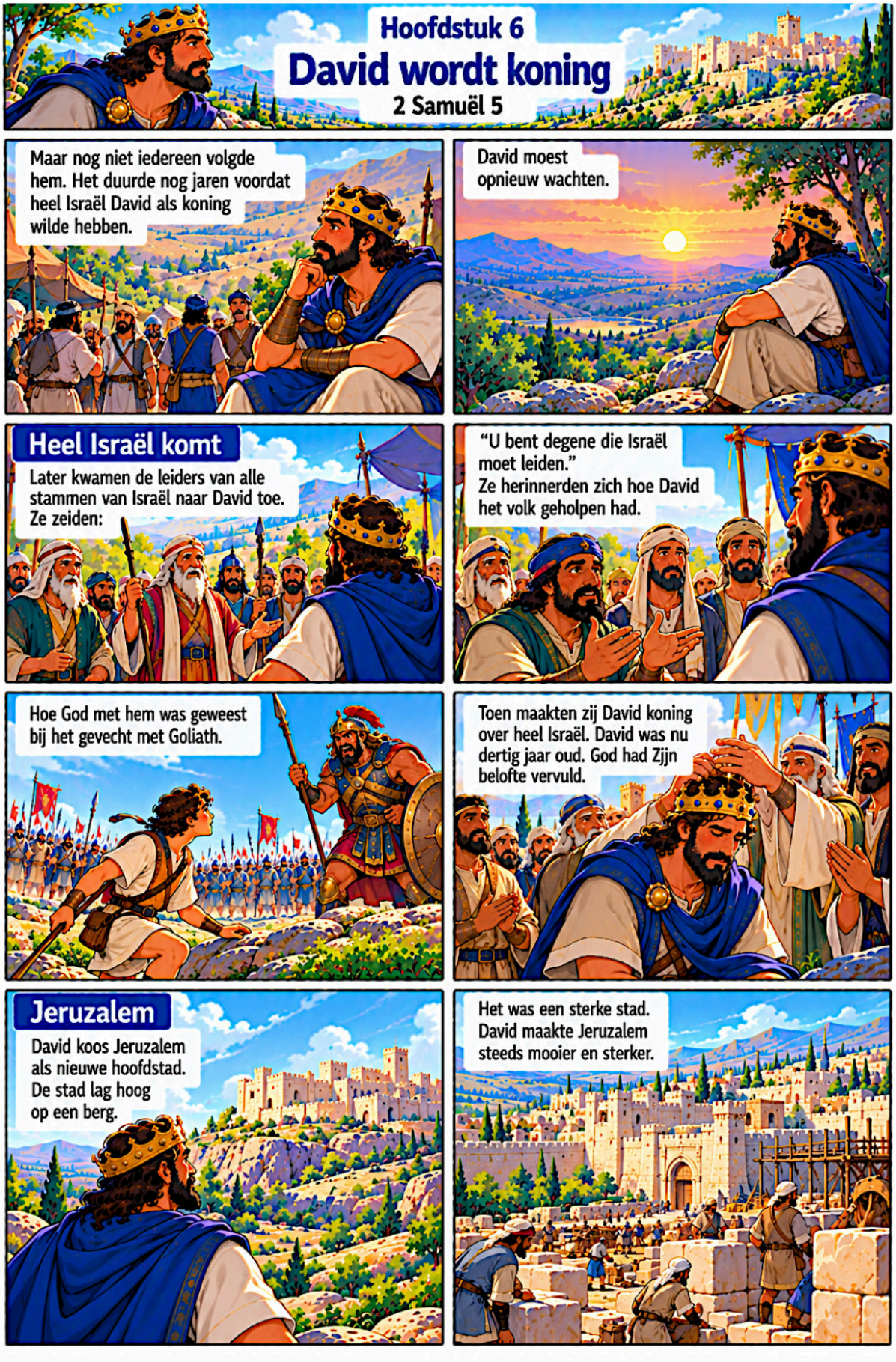

David huilde. Hij was verdrietig.


Hoewel Saul hem vaak slecht behandeld had, bleef David respect voor hem houden.


David schreef zelfs een lied over Saul en Jonathan. Dat laat zien hoe bijzonder David was.


Eerst koning van Juda
Na een tijd vroeg David aan God: “Heer, wat moet ik doen?” God antwoordde: “Ga naar Hebron.”


David luisterde. Daar kwamen de mannen van Juda naar hem toe. Ze zalfden David tot koning.


Hoofdstuk 6
David wordt koning
2 Samuël 5
Maar nog niet iedereen volgde hem. Het duurde nog jaren voordat heel Israël David als koning wilde hebben.
David moest opnieuw wachten.
Heel Israël komt
Later kwamen de leiders van alle stammen van Israël naar David toe. Ze zeiden:
“U bent degene die Israël moet leiden.”
Ze herinnerden zich hoe David het volk geholpen had.
Hoe God met hem was geweest bij het gevecht met Goliath.
Toen maakten zij David koning over heel Israël. David was nu dertig jaar oud. God had Zijn belofte vervuld.
Jeruzalem
David koos Jeruzalem als nieuwe hoofdstad. De stad lag hoog op een berg.
Het was een sterke stad. David maakte Jeruzalem steeds mooier en sterker.


Hoofdstuk 6
David wordt koning
2 Samuël 5
Langzaam groeide de stad.
Maar het belangrijkste was:
God was met David.
Daarom ging het goed.
David vergeet God niet
David wist dat hij geen koning was geworden door zijn eigen kracht.
God had hem geholpen.
Toen David nog jong was, zorgde hij voor schapen.
Nu mocht hij zorgen voor een heel volk.
Dat was een grote verantwoordelijkheid.
David wilde het volk goed leiden.
Misschien keek David soms nog verbaasd naar zijn leven.
Van herder ... naar koning.
Misschien dacht hij wel terug aan de heuvels van Bethlehem.
Aan de schapen. Aan zijn harp.
Aan de tijd dat niemand dacht dat hij ooit koning zou worden.
Maar God had hem al die tijd geleid.
Wat leren we?
God vergeet Zijn kinderen niet.
Soms moeten we lang wachten.
Soms begrijpen we Gods plan nog niet.
David moest ook wachten.
Maar God werkte stap voor stap verder.
God ziet ons.
Hij leidt ons.
Ook als wij de weg nog niet begrijpen.

Hoofdstuk 7

David brengt de ark naar Jeruzalem

2 Samuël 6


















Hoofdstuk 7
David brengt de ark naar Jeruzalem
2 Samuël 6


Niet omdat de ark “magisch” was.
Maar omdat David verlangde
om dicht bij God te leven.


God had zich verbonden
aan de ark als “woning”.

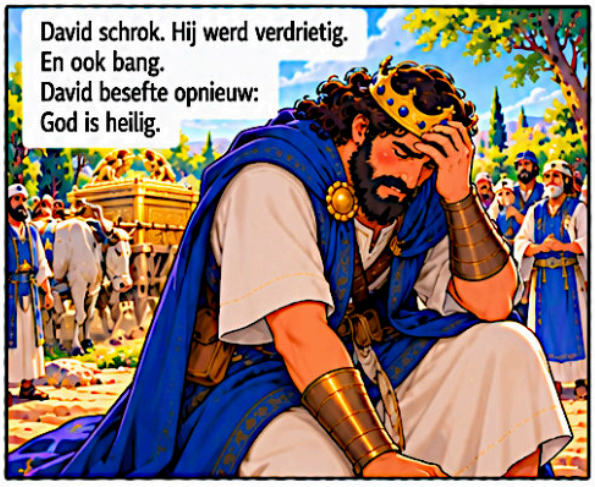

Het volk verzamelt zich
David verzamelde duizenden mensen.
Muzikanten kwamen mee.
Priesters kwamen mee.


Zangers kwamen mee.
Er klonk muziek door het land.
Harpen. Lieren. Trommels. Cimbalen.


Iedereen wist:
dit wordt een bijzondere dag.


Een moeilijke gebeurtenis
Onderweg gebeurde er iets verdrietigs.
De runderen struikelden.
De ark schudde.


Een man die Uzza heette,
greep de ark vast.
Toen gebeurde er iets ernstigs.
Uzza stierf.


David schrok. Hij werd verdrietig.
En ook bang.
David besefte opnieuw:
God is heilig.


Hoofdstuk 7
David brengt de ark naar Jeruzalem
2 Samuël 6


De ark werd daarom eerst ergens anders ondergebracht.


Grote blijdschap
Na een tijd hoorde David dat God het huis waar de ark stond had gezegend.


Toen besloot David opnieuw om de ark naar Jeruzalem te brengen.
Maar nu gebeurde alles heel zorgvuldig.


De priesters droegen de ark zoals God had gezegd. En David was blij. Heel blij.
Hij danste voor de Heer.


Niet omdat hij indruk wilde maken.
Maar omdat hij van God hield.


Door de straten van Jeruzalem klonk muziek en gejuich.
Mensen zongen.


Kinderen keken verwonderd toe.
Het was feest. God was goed.


Michal kijkt boos
Maar niet iedereen was blij.
Michal, de vrouw van David, keek vanuit het paleisraam naar beneden.

Hoofdstuk 7

David brengt de ark naar Jeruzalem

2 Samuël 5







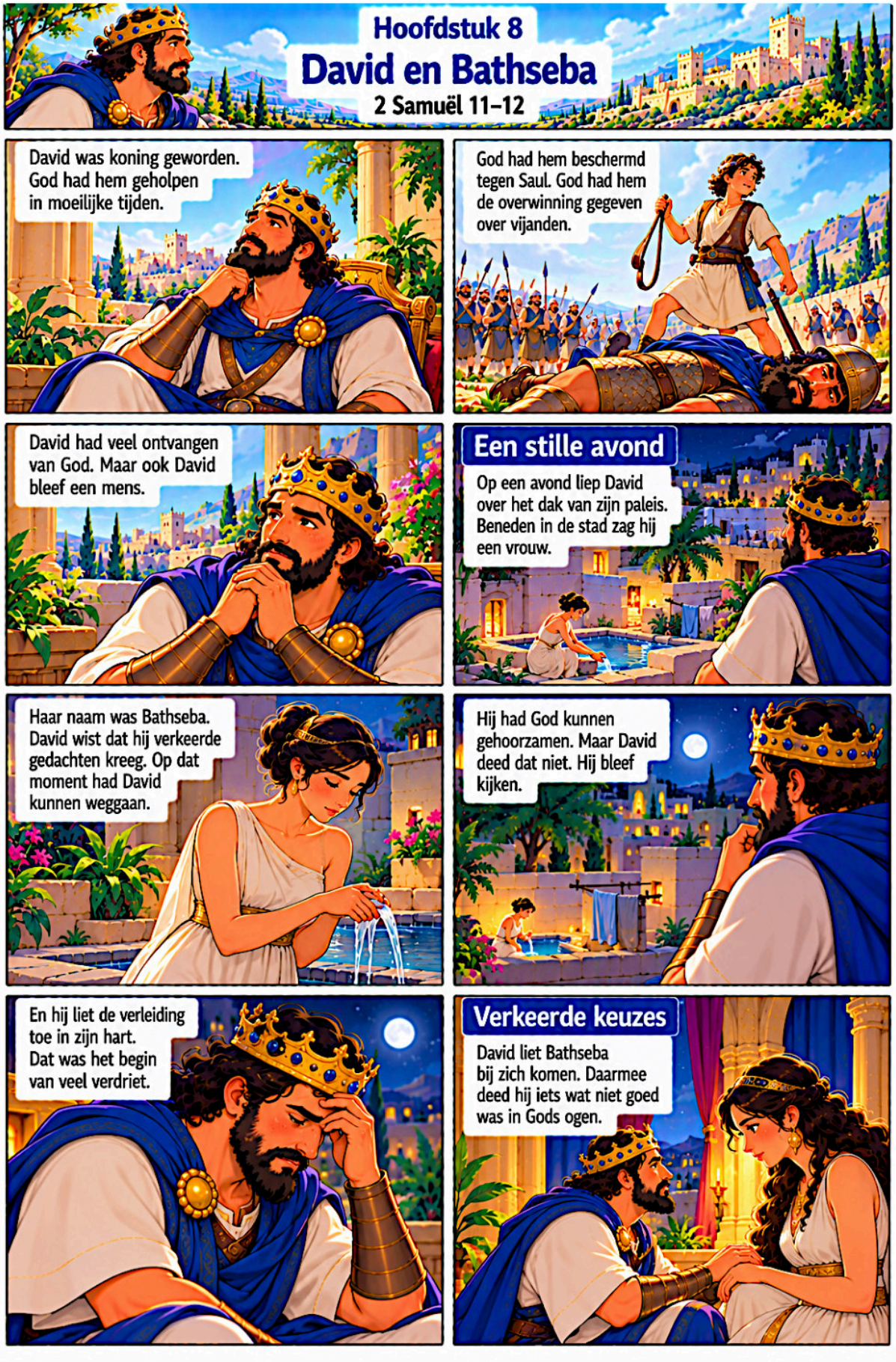


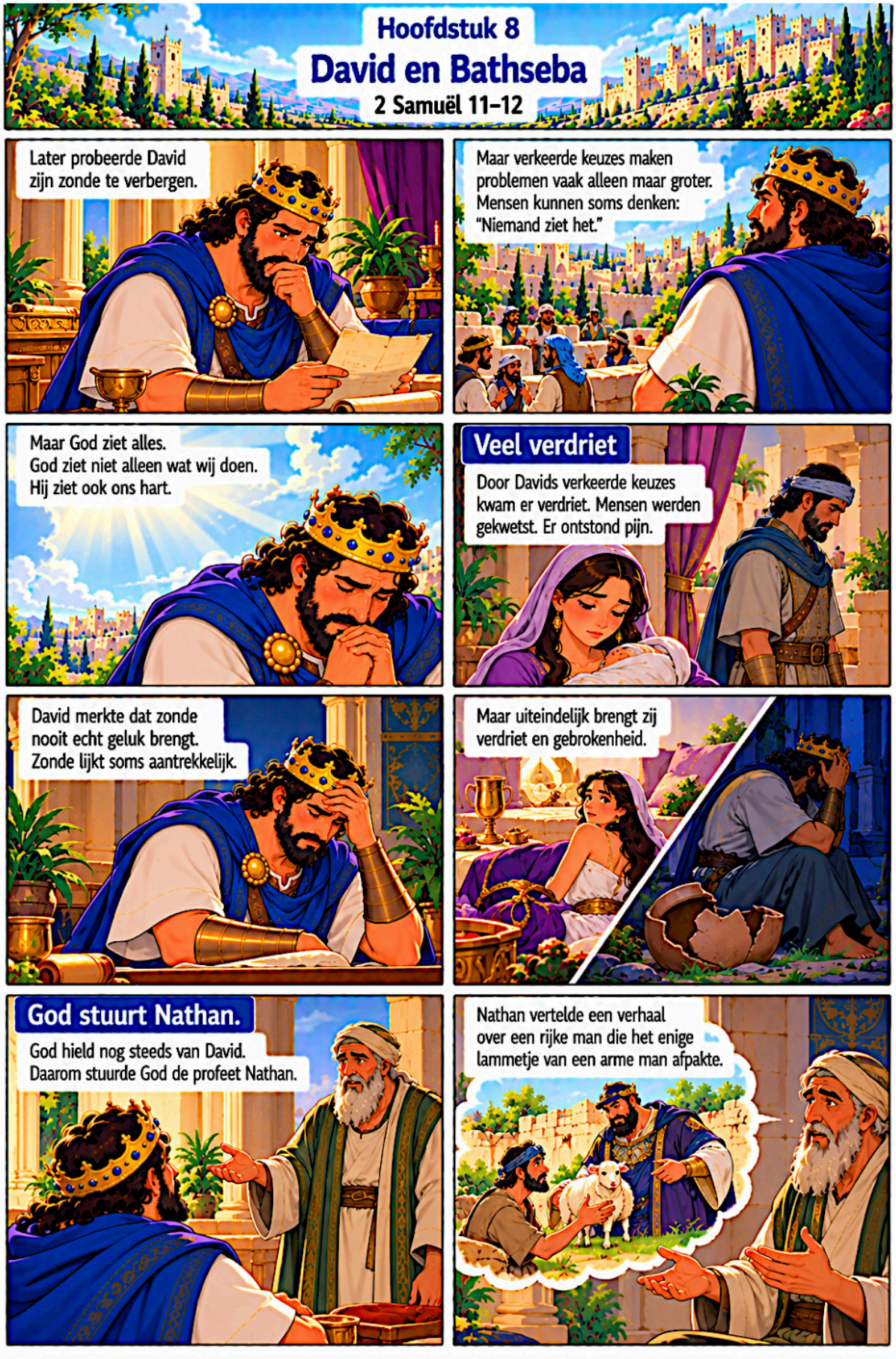




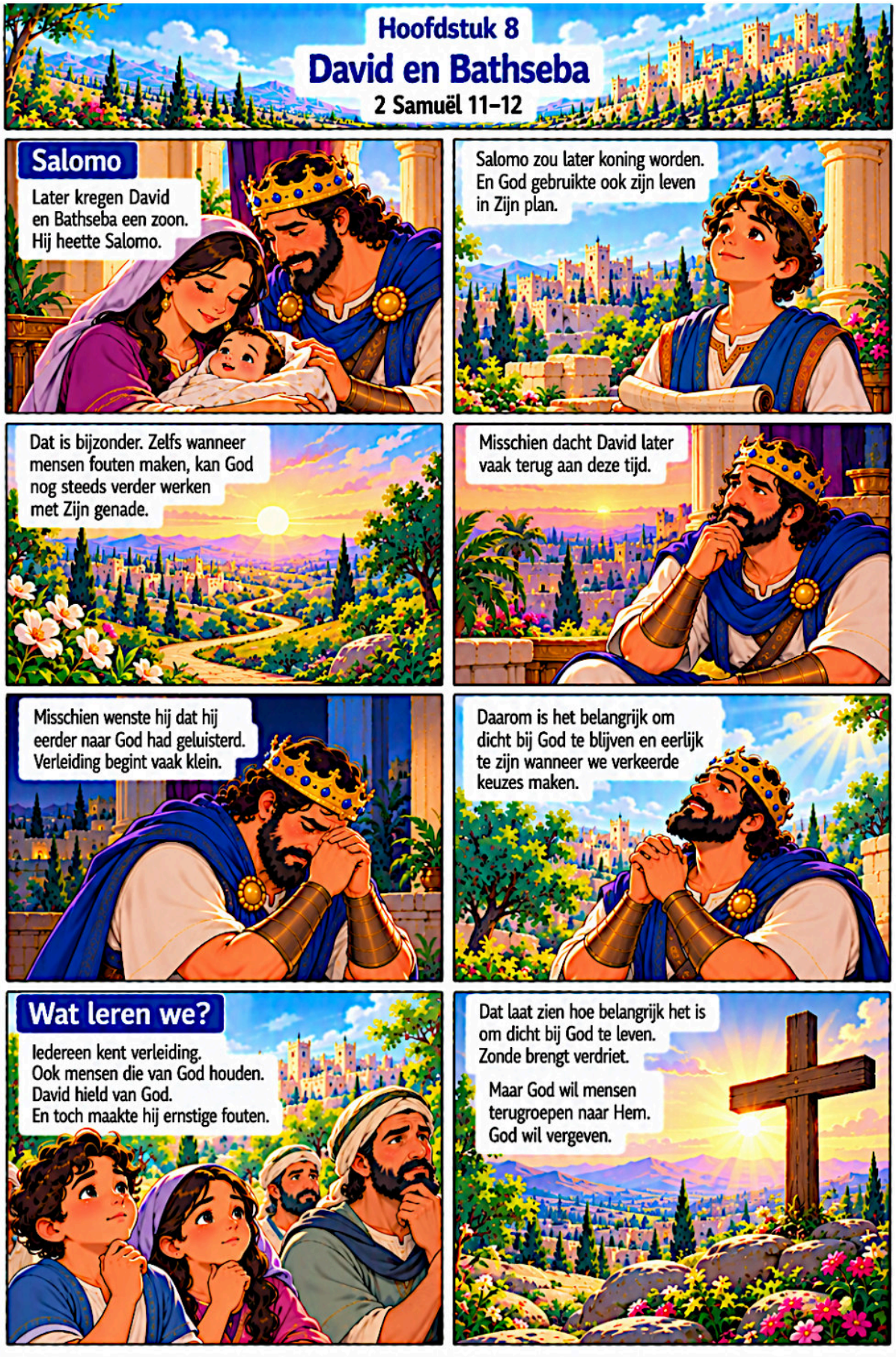


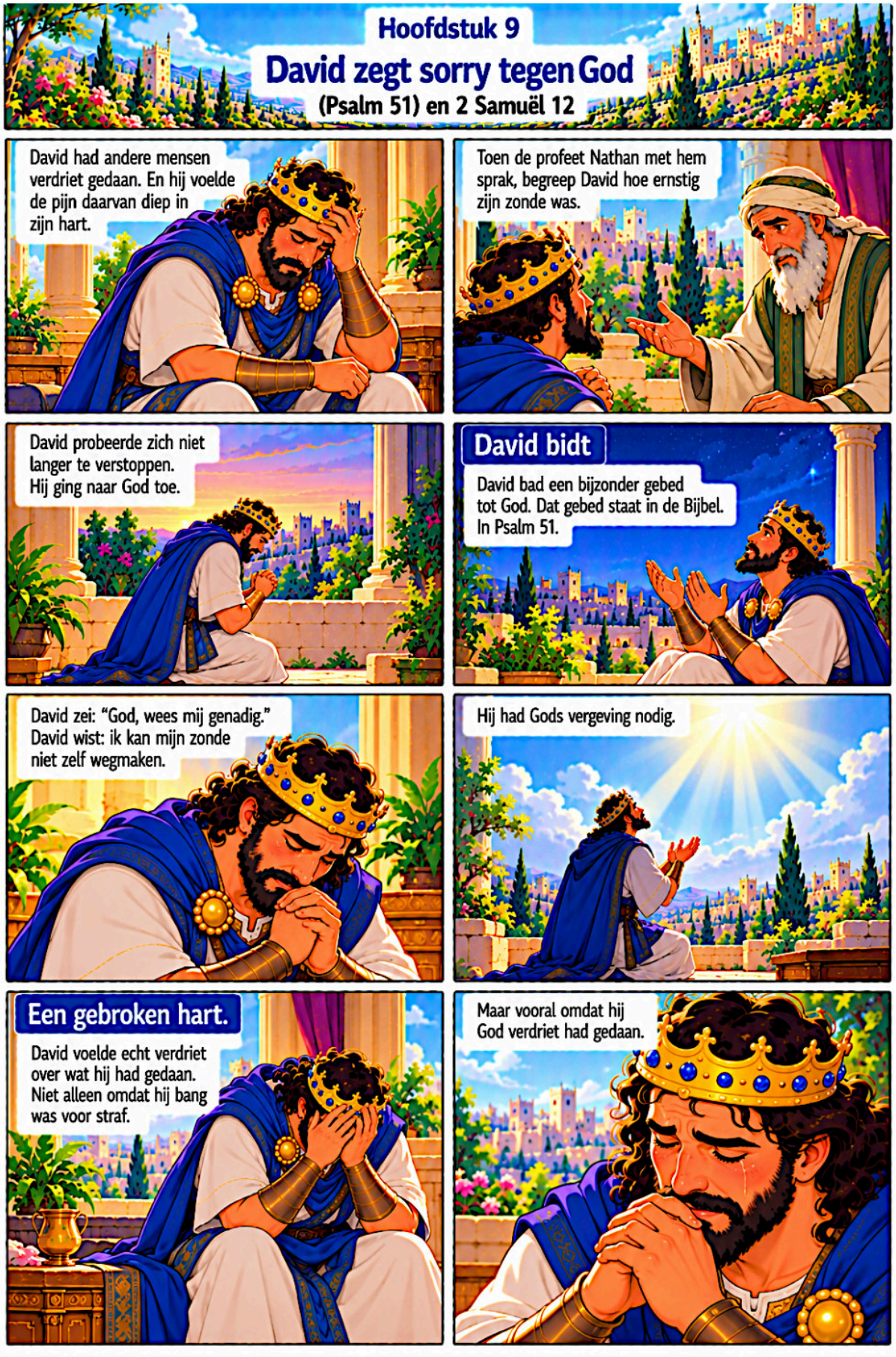



Hoofdstuk 8
David en Bathseba
2 Samuël 11–12
David was koning geworden. God had hem geholpen in moeilijke tijden.
God had hem beschermd tegen Saul. God had hem de overwinning gegeven over vijanden.
David had veel ontvangen van God. Maar ook David bleef een mens.
Een stille avond
Op een avond liep David over het dak van zijn paleis. Beneden in de stad zag hij een vrouw.
Haar naam was Bathseba. David wist dat hij verkeerde gedachten kreeg. Op dat moment had David kunnen weggaan.
Hij had God kunnen gehoorzamen. Maar David deed dat niet. Hij bleef kijken.
En hij liet de verleiding toe in zijn hart. Dat was het begin van veel verdriet.
Verkeerde keuzes
David liet Bathseba bij zich komen. Daarmee deed hij iets wat niet goed was in Gods ogen.


Hoofdstuk 8
David en Bathseba
2 Samuël 11–12
Later probeerde David zijn zonde te verbergen.
Maar verkeerde keuzes maken problemen vaak alleen maar groter. Mensen kunnen soms denken: "Niemand ziet het."
Maar God ziet alles. God ziet niet alleen wat wij doen. Hij ziet ook ons hart.
Veel verdriet
Door Davids verkeerde keuzes kwam er verdriet. Mensen werden gekwetst. Er ontstond pijn.
David merkte dat zonde nooit echt geluk brengt. Zonde lijkt soms aantrekkelijk.
Maar uiteindelijk brengt zij verdriet en gebrokenheid.
God stuurt Nathan.
God hield nog steeds van David. Daarom stuurde God de profeet Nathan.
Nathan vertelde een verhaal over een rijke man die het enige lammetje van een arme man afpakte.


Hoofdstuk 8
David en Bathseba
2 Samuël 11–12
David werd boos.
"Dat is verkeerd!" zei hij.
Toen zei Nathan:
"U bent die man."
Plotseling begreep David het.
Hij zag zijn eigen zonde.
Zijn trots.
Zijn verkeerde keuzes.
David kon zich niet langer verstoppen.
David zegt sorry.
David kreeg verdriet
over wat hij had gedaan.
Hij zei:
"Ik heb gezondigd
tegen de HEERE."
David schreef later ook
een psalm over zijn berouw.
Daarin bad hij:
"God, maak mijn hart schoon."
David vroeg God om vergeving.
En God vergaf hem.
Dat betekende niet dat alle
gevolgen verdwenen.
Sommige pijn bleef.
Maar God liet David niet los.


Hoofdstuk 8
David en Bathseba
2 Samuël 11–12
Salomo
Later kregen David en Bathseba een zoon. Hij heette Salomo.
Salomo zou later koning worden. En God gebruikte ook zijn leven in Zijn plan.
Dat is bijzonder. Zelfs wanneer mensen fouten maken, kan God nog steeds verder werken met Zijn genade.
Misschien dacht David later vaak terug aan deze tijd.
Misschien wenste hij dat hij eerder naar God had geluisterd. Verleiding begint vaak klein.
Daarom is het belangrijk om dicht bij God te blijven en eerlijk te zijn wanneer we verkeerde keuzes maken.
Wat leren we?
Iedereen kent verleiding.
Ook mensen die van God houden.
David hield van God.
En toch maakte hij ernstige fouten.
Dat laat zien hoe belangrijk het is om dicht bij God te leven.
Zonde brengt verdriet.
Maar God wil mensen terugroepen naar Hem.
God wil vergeven.


Hoofdstuk 9
David zegt sorry tegen God
(Psalm 51) en 2 Samuël 12
David had andere mensen verdriet gedaan. En hij voelde de pijn daarvan diep in zijn hart.
Toen de profeet Nathan met hem sprak, begreep David hoe ernstig zijn zonde was.
David probeerde zich niet langer te verstoppen. Hij ging naar God toe.
David bidt
David bad een bijzonder gebed tot God. Dat gebed staat in de Bijbel. In Psalm 51.
David zei: "God, wees mij genadig." David wist: ik kan mijn zonde niet zelf wegmaken.
Hij had Gods vergeving nodig.
Een gebroken hart.
David voelde echt verdriet over wat hij had gedaan. Niet alleen omdat hij bang was voor straf.
Maar vooral omdat hij God verdriet had gedaan.


Hoofdstuk 9
David zegt sorry tegen God
(Psalm 51) en 2 Samuël 12


David zei: "Maak mijn hart schoon." Dat is bijzonder. David vroeg niet alleen: "Maak mijn problemen weg."


Nee. Hij vroeg: "Verander mijn hart."


God luistert
God luisterde naar David. God zag zijn verdriet. Zijn eerlijkheid. Zijn berouw.


En God vergaf hem. Dat betekent niet dat alle moeilijke gevolgen meteen verdwenen.

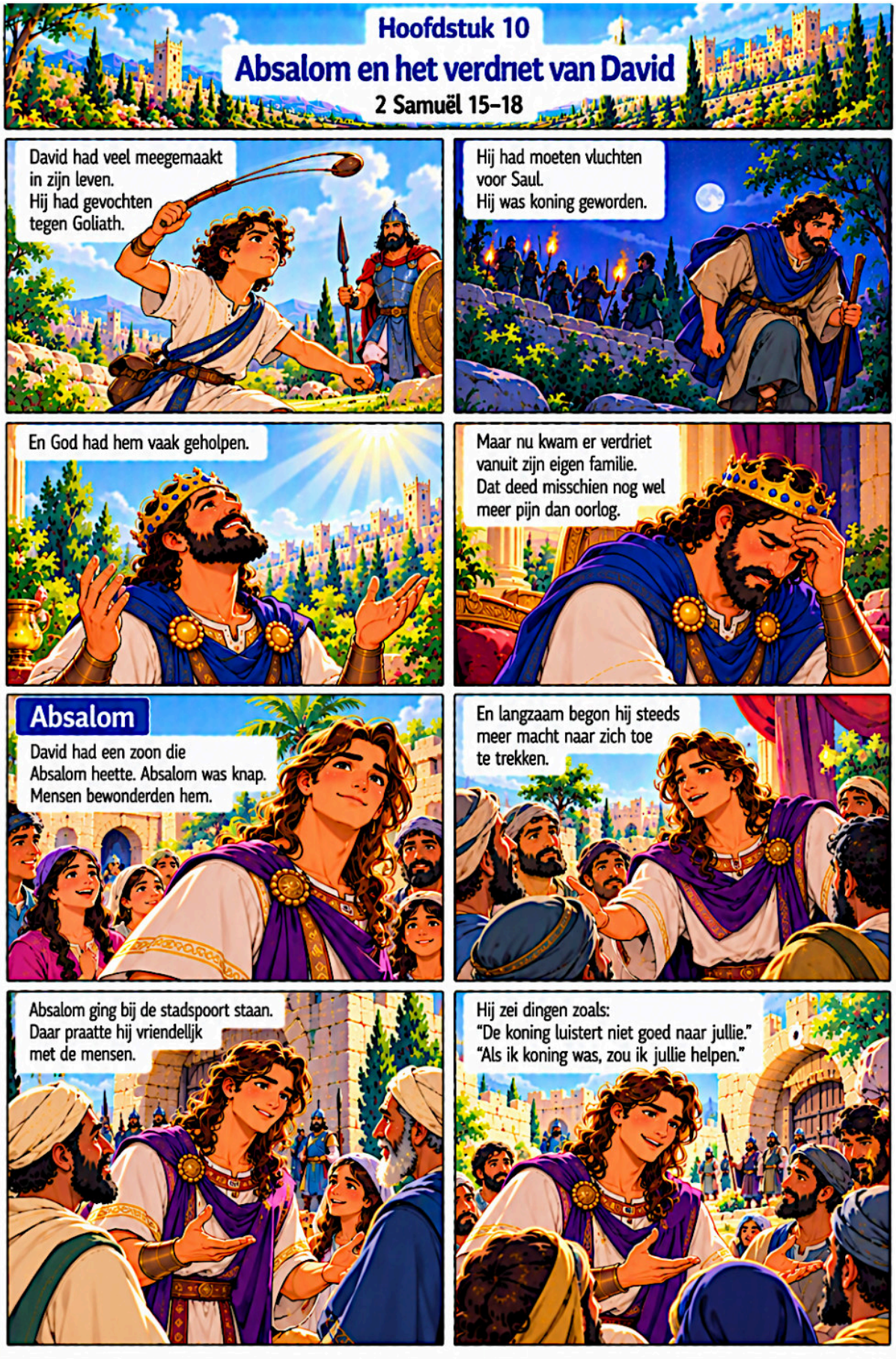

Sommige pijn bleef bestaan. Maar David hoefde niet zonder God verder te leven. God liet hem niet los.


David blijft zingen
Later bleef David liederen schrijven voor God. Niet omdat zijn leven perfect was.


Maar omdat hij wist: God is genadig. Veel mensen lezen Psalm 51 nog steeds.

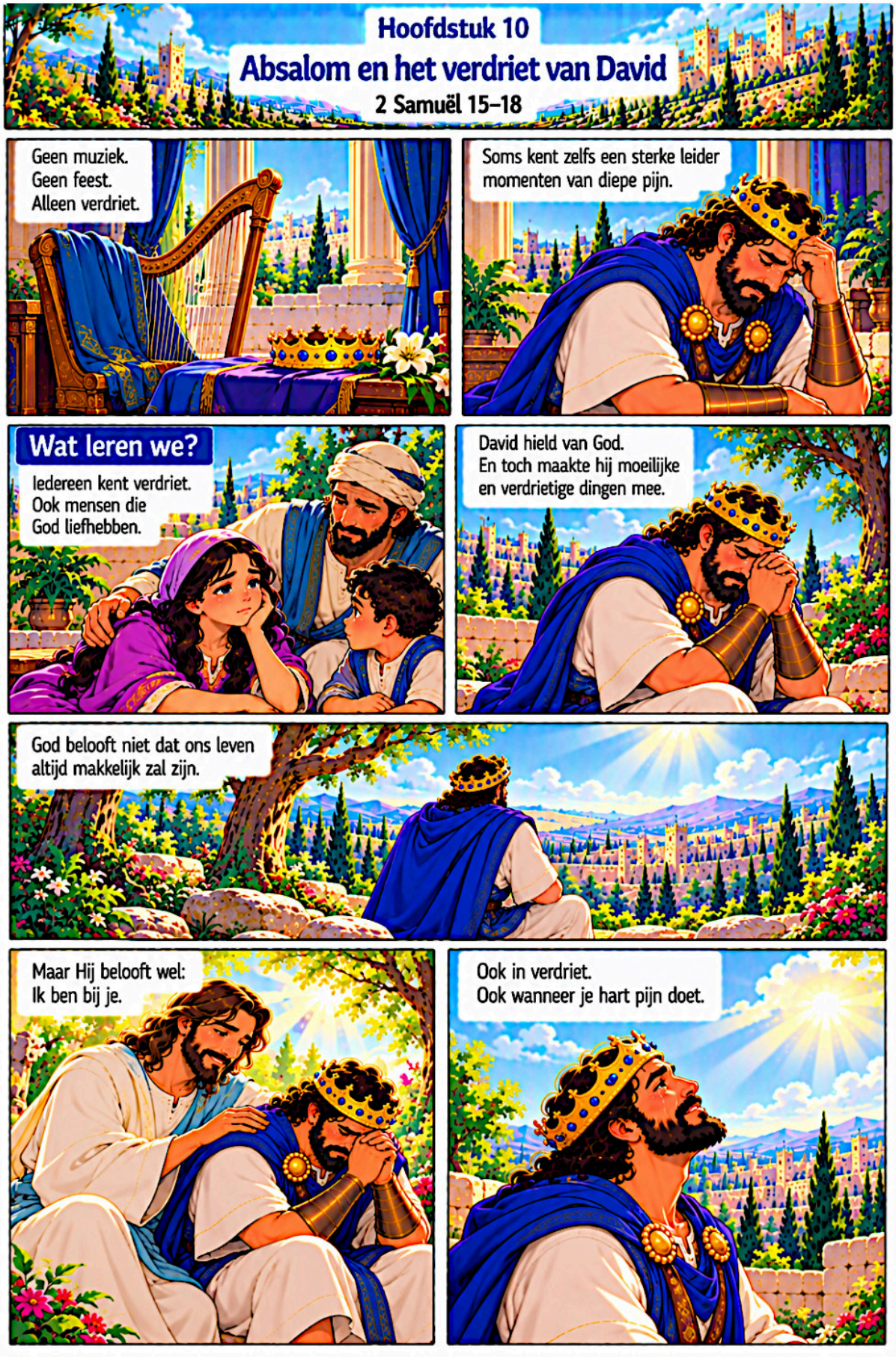

Omdat iedereen fouten maakt. En iedereen vergeving nodig heeft.


Hoofdstuk 9
David zegt sorry tegen God
(Psalm 51) en 2 Samuël 12
Misschien pakte David later zijn harp weer voorzichtig vast.
Misschien speelde hij zacht een lied voor God. Niet trots. Niet blij om zichzelf.
Maar dankbaar dat God vergeeft.
Wat leren we?
God wil dat wij eerlijk naar Hem toe gaan. Soms doen wij verkeerde dingen.
Soms zeggen we verkeerde woorden. Soms denken we verkeerde gedachten.
Dan hoeven we ons niet te verstoppen voor God. We mogen eerlijk zeggen: "Heer, het spijt me."
God houdt van mensen met een eerlijk hart.

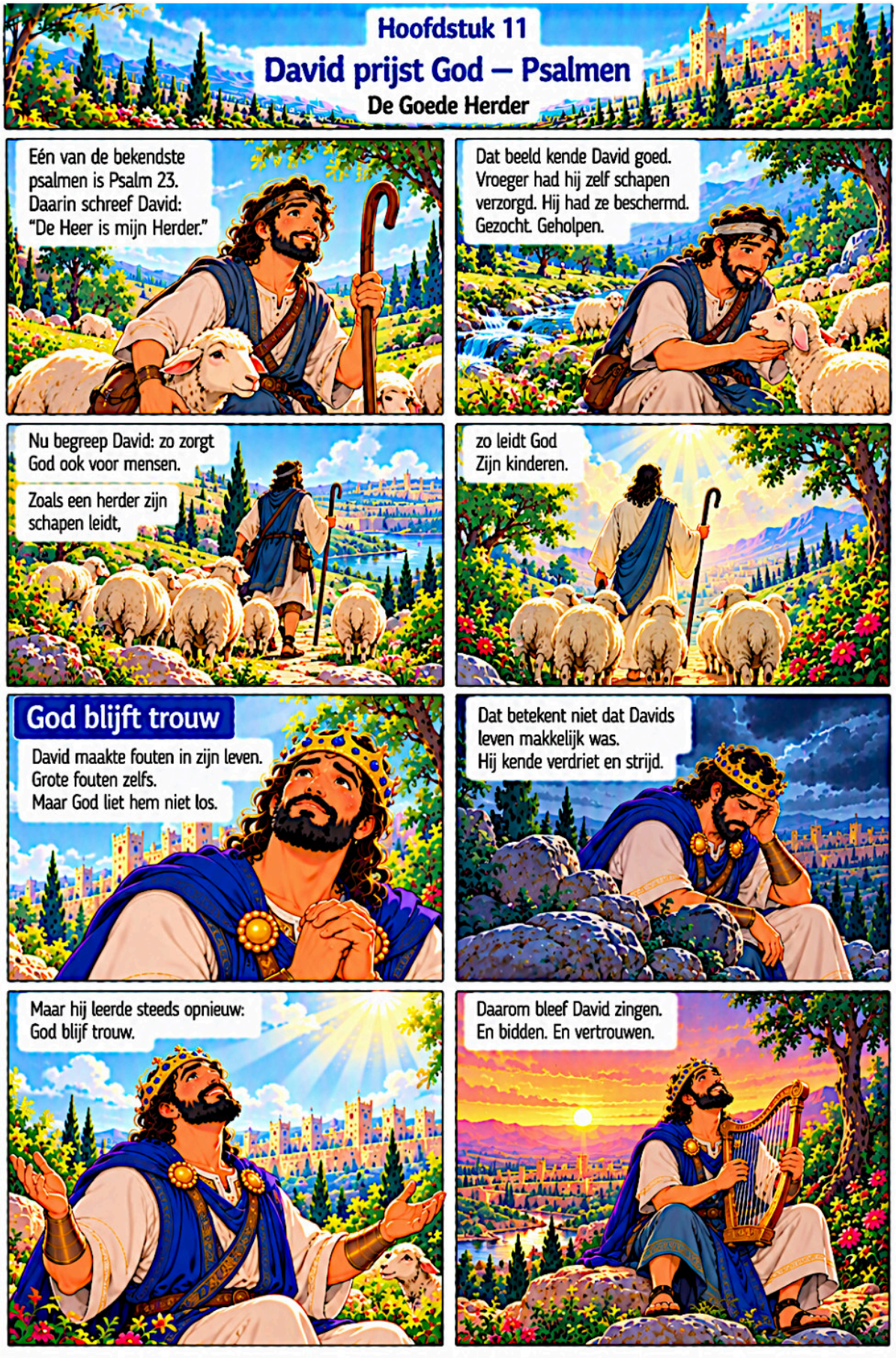

Hoofdstuk 10
Absalom en het verdriet van David
2 Samuël 15–18
David had veel meegemaakt in zijn leven. Hij had gevochten tegen Goliath.
Hij had moeten vluchten voor Saul. Hij was koning geworden.
En God had hem vaak geholpen.
Maar nu kwam er verdriet vanuit zijn eigen familie. Dat deed misschien nog wel meer pijn dan oorlog.
Absalom
David had een zoon die Absalom heette. Absalom was knap. Mensen bewonderden hem.
En langzaam begon hij steeds meer macht naar zich toe te trekken.
Absalom ging bij de stadspoort staan. Daar praatte hij vriendelijk met de mensen.
Hij zei dingen zoals: "De koning luistert niet goed naar jullie." "Als ik koning was, zou ik jullie helpen."


Hoofdstuk 10
Absalom en het verdriet van David
2 Samuël 15–18
Steeds meer mensen gingen Absalom volgen. Langzaam groeide het gevaar.
David moet opnieuw vluchten
Op een dag kwam er een boodschapper naar David. “Absalom wil koning worden!” zei hij.
David schrok. Hij wilde geen grote strijd in Jeruzalem.
Hij wilde niet dat veel mensen zouden sterven.
Daarom besloot David weg te gaan uit de stad. Dat was moeilijk.
David liep huilend de Olijfberg op. Mensen om hem heen huilden ook.
De koning die ooit had gejuicht in Jeruzalem, vluchtte nu opnieuw.
David blijft vertrouwen
David had veel verdriet. Maar David wist: God ziet mij nog steeds. Zelfs nu.


Hoofdstuk 10
Absalom en het verdriet van David
2 Samuël 15–18
David vroeg God om hulp.
En God liet hem niet alleen.
De strijd
Later kwam er toch een gevecht tussen de mannen van David en het leger van Absalom.
David wilde eigenlijk niet dat Absalom pijn zou krijgen.
"Ga voorzichtig om met mijn zoon," zei hij.
Maar tijdens de strijd stierf Absalom. Nadat hij met zijn haren kwam vast te zitten.
Toen David het nieuws hoorde, brak zijn hart.
Het verdriet van David
David huilde hard.
"O mijn zoon Absalom..."
riep hij. "Mijn zoon, mijn zoon..."
Iedereen hoorde het verdriet van de koning. David was niet alleen koning.
Hij was ook een vader.
En hij hield van zijn zoon.
Misschien werd het ineens heel stil in het paleis.


Hoofdstuk 10
Absalom en het verdriet van David
2 Samuël 15–18
Geen muziek.
Geen feest.
Alleen verdriet.
Soms kent zelfs een sterke leider
momenten van diepe pijn.
Wat leren we?
Iedereen kent verdriet.
Ook mensen die
God liefhebben.
David hield van God.
En toch maakte hij moeilijke
en verdrietige dingen mee.
God belooft niet dat ons leven
altijd makkelijk zal zijn.
Maar Hij belooft wel:
Ik ben bij je.
Ook in verdriet.
Ook wanneer je hart pijn doet.


Hoofdstuk 11
David prijst God — Psalmen
David had veel meegemaakt in zijn leven. Hij was herder geweest. Vluchteling. Soldaat. Vriend. Koning. Vader.
Soms was hij blij geweest. Soms bang. Soms verdrietig. Soms vol dankbaarheid.
Maar door alles heen bleef David naar God toe gaan.
Liederen voor God
David schreef veel liederen. Die liederen noemen we psalmen.
In de psalmen schreef David eerlijk over zijn gevoelens.
Soms jubelde hij van blijdschap. Dan schreef hij: "Prijs de HEERE!"
Soms was hij bang. Dan bad hij: "God, help mij."
Soms voelde hij verdriet. Dan huilde hij bij God.
David wist: ik mag met alles naar God toe gaan.


Hoofdstuk 11
David prijst God – Psalmen
De Goede Herder
Eén van de bekendste psalmen is Psalm 23. Daarin schreef David: "De Heer is mijn Herder."
Dat beeld kende David goed. Vroeger had hij zelf schapen verzorgd. Hij had ze beschermd. Gezocht. Geholpen.
Nu begreep David: zo zorgt God ook voor mensen.
Zoals een herder zijn schapen leidt,
zo leidt God Zijn kinderen.
God blijft trouw
David maakte fouten in zijn leven. Grote fouten zelfs. Maar God liet hem niet los.
Dat betekent niet dat Davids leven makkelijk was. Hij kende verdriet en strijd.
Maar hij leerde steeds opnieuw: God blijf trouw.
Daarom bleef David zingen. En bidden. En vertrouwen.


Hoofdstuk 11
David prijst God – Psalmen
Een leven dicht bij God
Toen David ouder werd, dacht hij misschien vaak terug aan zijn leven.
Aan de schapenvelden van Bethlehem. Aan Goliath.
Aan Jonathan. Aan de grotten.
Aan Jeruzalem.
Door alles heen zag David Gods hand. God was erbij geweest. Vanaf het begin.
Misschien speelde David op een stille avond nog één keer zacht op zijn harp.
Wat leren we?
God blijf trouw. Ook wanneer ons leven moeilijk is. Gok wanneer wij fouten maken.
David leerde: je mag met alles naar God toe gaan. Met blijdschap. Met angst.
Maar ook met vragen. Met dankbaarheid. God luistert.


Hoofdstuk 11
David prijst God – Psalmen
Jezus
Het leven van David was bijzonder. Van jonge herder groeide hij uit tot koning van Israël.
Hij maakte grote dingen mee. Overwinningen. Vriendschap. Verdriet. Fouten. Vergeving.
Door alles heen bleef God trouw. Dat betekent niet dat Davids leven makkelijk was.
Maar wel dat God hem nooit losliet. Dat geef ook vandaag hoop.
Want dezelfde God leef nog steeds. Hij kent ook ons leven.
Onze vreugde, onze zorgen, onze fouten en ons verdriet.
Het mooiste van Davids verhaal is misschien wel dat het vooruitwijst naar Jezus.
Jezus wordt de Zoon van David genoemd. Net als David is Hij de Goede Herder.

Hoofdstuk 11
David prijst God — Psalmen

